

ת"פ 52399/10/17 - מדינת ישראל נגד פארס אבו עראר טלקאת

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 52399-10-17 מדינת ישראל נ' אבו עראר
טלקאת

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פארס אבו עראר טלקאת

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי הנאשם הובא על ידי השב"ס בא כוח הנאשם עו"ד עבד אבו עאמר

הכרעת דין

ביום 22.10.18 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לאור הודאת הנאשם ומהטעמים שיפורטו בגזר הדין, אני מרשיעה אותו בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ט, 24/06/2019 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת, סגנית הנשיאה

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 25.10.17 בשעות הבוקר, התקשר הנאשם למוקד החירום של משטרת ישראל ואמר למוקדן כי בכוונתו לבצע פיגוע. המוקדן שאל את הנאשם היכן הוא מכוון לבצע פיגוע, הנאשם השיב "מה אכפת

לך יאללה ביי...איפה אתה רוצה".

2. בהסכמת הצדדים, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 15.5.19, ציין כי הנאשם יליד 1999, מתגורר עם משפחתו ביישוב ערוער שבנגב. הנאשם סיים 6 שנות לימוד ועזב את המסגרת הלימודית על מנת לעזור בפרנסת המשפחה. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות וכ-4 שנים בחברה לריצוף כבישים ברחבי הארץ. הנאשם מסר כי גדל במשפחה נורמטיבית, תיאר מערכת יחסים טובה עם הוריו ואחיו וציין כי הוריו מתקיימים מקצבאות המוסד לביטוח לאומי. עוד מסר הנאשם, כי עבר תאונת דרכים קשה וכתוצאה ממנה אחיו נפטר והוא נפגע בגבו וסובל מכאבים בגינם אינו עובד. עוד מסר הנאשם כי הוא מאורס ועתיד להתחתן בקרוב.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מודה במיוחס לו, מביע חרטה ונוטל אחריות על מעשיו. הנאשם מסר כי בעקבות ויכוח בינו לבין אביו על רקע כספי, התקשר למשטרה ואיים לפגוע בביטחון המדינה. הנאשם ביצע את העבירה מתוך רצון לפגוע באביו.

להתרשמות שירות המבחן, יכולותיו הורבליות של הנאשם מוגבלות והוא מתקשה לשתף בעולמו הפנימי. עם זאת, האירוע חריג לאורחות חייו, אינו מאפיין את התנהלותו וההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות. הנאשם מבטא שאיפות לתפקוד תקין ויצרני בחברה. עוד העריך שירות המבחן, כי בהיעדר דמויות הוריות מטיבות, הנאשם לא הפנים מיומנויות וכלים שיסייעו לו בהתמודדות עם קשיים ומשברים.

מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה ולצד זאת להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וצו שירות לטובת הציבור בהיקף של 140 שעות.

טענות הצדדים

4. באת כוח התביעה טענה, כי יש להרשיע את הנאשם. לעניין זה הדגישה כי הנאשם לא עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לסיום הליך ללא הרשעה, ובפרט לאור נסיבות ביצוע העבירה.
5. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית - גבוהה.
6. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי על רקע ויכוח בין הנאשם ובין אביו, איים הנאשם לבצע פיגוע בפני מוקדנית של מוקד 100. העבירה בוצעה באוקטובר 2017 עת היה גל טרור בישראל.
7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
8. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר הרשעות קודמות; שירות המבחן המליץ לסיים ההליך באפיק שיקומי על מנת למנוע פגיעה תעסוקתית בעתיד.

9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי וקנס.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. הנאשם נמצא בתחילת דרכו ולאור מצבו הרפואי, הוא עודנו מצוי בהליך שיקום וטרם חזר למעגל העבודה.
11. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם רב עם אביו במהלך עבודה ולא נתן את דעתו לעבירה. הנאשם רצה להעניש את אביו על כך שנתן לו עבודה פיזית קשה מבלי לשלם לו שכר. עוד טען, כי בעת ביצוע העבירה הנאשם כיוון את השוטרים למקום הימצאותו. כאשר כוחות הביטחון הגיעו למקום ודיברו עם הנאשם הבינו כי מדובר בילד משועמם. אין מדובר באיום כלפי בת זוג או אישה, האיום הופנה כלפי מוקדנית.
12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם יליד 1999, ביום ביצוע העבירה היה בסמוך לגבול הקטניות; הנאשם הביע חרטה כנה והבין את מעשיו; הנאשם עבר אירוע טראגי, עת היה מעורב בתאונת דרכים קשה במהלכה נהרג אחיו והוא נפצע; מאז תאונת הדרכים הנאשם אינו עובד.
13. לאור האמור, טען בא כוח הנאשם, כי אין מקום להטיל מאסר על תנאי ויש לסיים ההליך ללא הרשעה ולהטיל צו שירות לתועלת הציבור.

דין והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

14. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
15. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
16. עם זאת, בעניינו של נאשם צעיר, חלה הקלה מסוימת בדרישה להראות נזק קונקרטי, וזאת משום שנאשם צעיר טרם גיבש דרכו המקצועית והאישית, ומטבע הדברים, ישנו קושי מובנה בהוכחת הנזק (ע"פ 821/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (19.7.16); רע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (30.3.14); ע"פ 111/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (10.3.14); ע"פ 4605/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.2.14); ע"פ 9090/00 **שניידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01)).
17. לא התעלמתי גם מהפסיקה שהגיש בא כוח הנאשם שעניינה בסיום הליך ללא הרשעה אף בנסיבות חמורות יותר.
18. עם זאת, במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

19. ראשית, לעניין נסיבות ביצוע העבירה - איום בפני מוקדנית של המשטרה בביצוע פיגוע הוא ברף הגבוה ואין בידי לקבל את הטענה כי אין מדובר בעבירה חמורה. איום מסוג זה עלול לא רק לפגוע בשלוות חייו של שומע דברי האיומים, אלא יש בו פוטנציאל להסבת נזק חמור לתפקוד רשויות אכיפת החוק. לאיום בביצוע פיגוע ישנה חומרה מיוחדת נוכח המצב הביטחוני במדינת ישראל. אמנם, לא ניתן להתעלם מהנסיבות שבהן אמר הנאשם את הדברים על רקע מריבה עם אביו, אולם יש לזכור כי מריבה עם הורים כבר הובילה, במקרים אחרים, גם לביצוע ממשי של פיגועים.

20. שנית, לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם וסיכויי שיקומו - הנאשם צעיר וביצע העבירה על סף גיל הקטניות. הנאשם גם הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר הרשעות בפלילים זו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. גם לא נפתחו נגדו תיקים חדשים; הנאשם עבר תאונה טראומטית ובה נהרג אחיו; אולם, אין מדובר בנסיבות אישיות חריגות או יוצאות דופן. יתר על כן, למרות המלצת שירות המבחן, גם אין במקרה הנדון הליך ממשי של שיקום. הנסיבות האישיות של הנאשם ישמשו, אפוא, לזכותו של הנאשם בקביעת העונש בתוך המתחם.

21. שלישית, לעניין הפגיעה הקונקרטית - אמנם, הרשעה עלולה לפגוע באפשרויות תעסוקה, כפי שציין שירות המבחן. יתר על כן, ביחס לנאשמים צעירים, ישנה הקלה מסוימת ביחס להוכחת הנזק הקונקרטי. בה בעת, במקרה הנדון, נראה כי הפגיעה הפוטנציאלית היא אפשרות רחוקה ביותר. הנאשם סיים 6 שנות לימוד ועבד עד לאחרונה בעבודות מזדמנות, לרבות ריצוף כבישים ברחבי הארץ. היום, אין הנאשם עובד כלל. לאור האמור, מדובר בנזק תיאורטי ולא נזק קונקרטי (רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.18); רע"פ 5949/17 אמר נ' מדינת ישראל (25.7.17)).

22. מכאן, כי לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעת נאשם.

קביעת מתחם הענישה

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

24. הנאשם פגע בערכים החברתיים של שמירה על שלווה נפשו של הפרט וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. עוד פגע הנאשם בהגנה על ביטחון המדינה, הסדר הציבורי ויכולתן של רשויות האכיפה לבצע תפקידן כראוי. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

25. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של איום בביצוע פיגוע, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ע"פ (ת"א) 70818-11-18 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.4.19); ת"פ (ק"ג) 23025-11-10 **מדינת ישראל נ' בדרם** (31.1.12); ת"פ (נת') 24208-08-10 **מדינת ישראל נ' אלקודסי** (23.12.10); ת"פ (ת"א) 7511/07 **מדינת ישראל נ' לב** (1.4.08)).

26. לאור האמור, בהינתן נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה כנה; הנאשם נעדר הרשעות בפלילים זו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק. גם לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים; הנאשם עבר תאונת דרכים קשה, במהלכה נפצע ואחיו נהרג. הנאשם נחבל בגבו וסובל מכאבי גב בגינם טרם שב למעגל העבודה; הנאשם התארס ועתיד להינשא בקרוב;

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם; האירוע מושא כתב האישום חריג לאורחות חייו והנאשם מנהל אורח חיים תקין; הנאשם מבטא שאיפות לתפקוד תקין ויצרני בחברה. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם לא הפנים מיומנויות וכלים שיסייעו לו בהתמודדות עם קשיים ומשברים. מכאן, כי שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית.

28. לאור כל האמור, מכלול הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתוך מתחם העונש ההולם, ויש להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר על תנאי, קנס, לצד ענישה שיקומית. בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון את הנזק שגרם הנאשם לתפקוד רשויות המדינה וכן את מצבו הכלכלי, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

סוף דבר

29. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות בהתאם להוראות שירות המבחן;

ג. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני את נכונות הנאשם לבצע את צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור עלולים להוביל לביטול גזר הדין וגזירת העונש מחדש;

ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.7.19, והיתרה לא יאוחר מ-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

תוכנית צו לתועלת הציבור תוגש תוך 21 ימים לאישור בית המשפט.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ט, 24 יוני 2019, במעמד הצדדים.